

2. nedeľa po sv. Trojici, 14.6.2026, Čakanovce, Rankovce

DNES JE TEN SPRÁVNY ČAS

Izaiáš 55,1–3.6–7 ¹Ó všetci smädní, pod'te k vode! Pod'te i vy, ktorí nemáte peniaze! Kupujte obilie, jedzte; pod'te, kupujte bez peňazí, bez platenia víno a mlieko! ²Prečo dávate peniaz za to, čo nie je chlebom, a svoj zárobok za to, čo nesýti? Čujte ma pozorne a jedzte dobré a v hojnosti sa bude kochať vaša duša! ³Nachýl'te uši a pod'te ku mne, poslúchajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu pre svoju trvalú priazeň voči Dávidovi. ... ⁶Hľadajte Hospodina, kým sa dáva nájsť, vzývajte Ho, kým je blízko! ⁷Nech bezbožný opustí svoju cestu a muž neprávosti svoje myšlienky a nech sa obráti k Hospodinovi, aby sa zmiloval nad ním, k nášmu Bohu, lebo On hojne odpúšťa.

V tomto biblickom texte z proroka Izaiáša počujeme jedno z najkrajších biblických pozvaní. Zdôrazňuje Božiu milosť a zároveň naliehavosť. Na jednej strane počujeme „**Pod'te... a jedzte a kupujte bez peňazí...**“. A na strane druhej je tu naliehavá výzva „**Hľadajte Hospodina, kým sa dáva nájsť ...!**“

Dnes dostávame množstvo pozvaní. Od správ v mobile, cez mailovú komunikáciu, reklamy, pracovné ponuky a stretnutia, až po osobné pozvania. A väčšinu toho filtrujeme a vyhodnotíme: *Je to pre mňa dôležité alebo nie?* O niektorých rozmýšľame dlhšie, iné jednoducho zahodíme do koša.

Dnes nám prorok Izaiáš pripomína pozvanie, ktoré je hodno povšimnutia, aj zastavenia sa a rozmýšľania o ňom. „**Ó všetci smädní, pod'te k vode! Pod'te i vy, ktorí nemáte peniaze! Kupujte obilie, jedzte; pod'te, kupujte bez peňazí, bez platenia víno a mlieko!**“ Rozdiel medzi tými dnešnými pozvaniami a tým Božím je v tom, že tie dnešné sú väčšinou príliš konkrétne a osobné. Od konkrétnej osoby, spoločnosti, konkrétnej osobe. A to na základe vzťahu, preferencií, známosti apod.

Božie pozvanie, ktoré nám tlmočí prorok, nič z toho nemá. Neexistuje výber podľa nejakých kritérií. A ani podľa zásluh. Nečítame „Ó, všetci múdri, silní, spravodliví, zbožní...“, čítame „smädní“. Je to jediná podmienka Božieho pozvanie. Ale tiež obrovská prekážka, ktorá mnohým ľuďom bráni prijať toto pozvanie. Mnohí si myslia, že pre Pána Boha nie sú dostatočne dobrí, neurobili dosť dobrých skutkov, nenaplnili požiadavky na kresťanský život, nevykonali dostatok skutkov viery a lásky, sú príliš nedokonalí, aby mohli prijať toto pozvanie.

Izaiáš hovorí presný opak. Hovorí „*Pod' taký, aký si!*“ Pretože pre prijatie Božieho pozvanie nie je potrebná dokonalosť, ale túžba srdca. A tak pred nami stojí otázka: „*Po čom túži moje srdce?*“

Prorok kladie nepríjemnú otázku: „**Prečo odvažujete peniaze za to, čo nie je chlebom?**“ - Čím si naplníme život? Ak ste dobre počúvali dnešný evanjeliový text, potom aj ním sme konfrontovaní touto otázkou. Aj on nám nastavuje zrkadlo, aby sme videli, po čom naozaj túži naše srdce. Ľudia v podobenstve mali pole, voly, rodinu. Samy o sebe to neboli zlé veci. Problém bol, že sa stali dôležitejšími než pozvanie.

Preto je tak dôležitá položená otázka „*Po čom skutočne túži moje srdce?*“ Pretože aj dnes môže človek stratiť Pána Boha a prehliadnuť Jeho pozvanie, alebo ho vyhodnotiť ako nedôležité, nie kvôli hriechu, ale kvôli zaneprázdnenosti. Nie nepriateľstvom voči Pánu

Bohu, ale neustálym „neskôr“. A naša zaneprázdnenosť a odsúvanie súvisí nielen s našou prácou a povinnosťami, ale aj s tým naším pocitom „musím ešte viac“, aby som mohol/mohla prijať pozvanie.

No ak pozorne počúvame proroka Izaiáša, potom sme si všimli, že po pozvaní prichádza najsilnejšia a najdôležitejšia veta „**HP'adajte Hospodina, dokial' sa dá nájsť.**“

Božia milosť je zadarmo. Ale nie je samozrejmosťou. Biblia často používa slovo: **Dnes**. Nie zajtra. Nie keď budem mať viac času. Nie keď budem starší. Nie keď budem lepší a dokonalejší a vhodnejší... **Dnes!**

Preto je Božie pozvanie vážne. Nie preto, že by nám Pán Boh hrozil. Ale preto, že život je v skutočnosti, vo svetle večnosti, príliš krátky a príležitosti nie sú nekonečné.

V dnešnom evanjeliu zaznelo pozvanie na hostinu. Stôl je pripravený. Dvere sú otvorené. Pozvanie bolo rozoslané.

Otázkou je, či odpovieme. Či ozaj túžime po tom, prijať pozvanie. Pán Boh nás k sebe nepozýva preto, aby nám niečo vzal, aby nás obral o čas, alebo o naše úsilie, o priateľov apod. Pozýva nás, aby nám daroval život. Preto Izaiáš pripomína a prízvukuje: „**Nakloňte svoje ucho a pod'ite ku mne. Počúvajte a bude žiť vaša duša.**“

Bratia a sestry, možno si dnes niekto povie: „*Ako mám odpovedať na toto Božie pozvanie?*“ Začať môžeme tým, že si na Pána Boha nájdeme čas. Nie zajtra, nie keď bude menej práce, nie keď budeme mať vyriešené všetky problémy. **Dnes**. Možno krátkou modlitbou. Možno otvorením Biblie. Možno úprimným rozhovorom s Bohom, v ktorom Mu povieme, po čom naše srdce naozaj túži.

Božie pozvanie totiž nie je pozvánkou na jednorazovú udalosť. Je to pozvanie do vzťahu. Pozvanie kráčať s Ním každý deň. Pozvanie čerpať z prameňa, ktorý nevysychá.

Preto keď dnes odídeme z tohto chrámu, vezmeme si so sebou jednu otázku: *Čomu v mojom živote dávam prednosť pred Božím pozvaním?* A jednu výzvu: *Nenechám Boha čakať na moju odpoveď.*

Veď Hostiteľ stále stojí pri otvorených dverách. Stôl je pripravený. Miesto je pripravené. Prameň živej vody je otvorený. Pozvanie stále platí.

A preto odpovedzme nie slovami výhovoriek, ale slovami viery:

„Pane, prichádzam. Taký, aký som. A prijímam Tvoje pozvanie.“

Amen.